

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra MESSIAS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 141. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680122764000/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Jansen tog ham under Armen, og Fog drejede sig langsomt for Taget og fulgte. Han og Jansen gik godt sammen; de havde begge en egen, sindig Maade at tage Skridtene paa.

- - Kommer I? spurgte Jansen uden at se tilbage.

— Ja — lad gaa! sagde Klein og satte sin lille trivelige Krop i Marsch.

Eriksen slog Hovedet tilbage og pustede en Røgsky op i Luften og gik saa bag efter de andre.

— Du, det Slot og saa Springvandet der ovre, hele den Park, det er i Grunden dejligt! sagde Klein, da de kom op paa Toppen af Bakken.

— Finder Du?

Eriksen saa hverken paa Slottet eller paa Springvandet, men ned over Vejen, som sænkede sig med Bakken og løb i lige Linje frem gennem det flade Landskab, ud mod Aftensolen.

— Men de passer ikke her, disse vore Dages Borgermænd. Her skulde gaa Herrer med Silkestrømper og rødhælede Sko, trippende Mademoiseller med udringet Bryst.

Eriksen tykkede paa sin Cigar; han svarede slet ikke.

Og saa gik de videre, ud ad Landevejen, forbi de købstadssmaa Huse, der lagde sig længere og længere ud fra hinanden, til den tynde Række endte i et hvidkalket lille et bag en svær, mørk Tjørnehæk. Forbi Møllen, der ragede op, stor og graa, med Vingene spilede ud mod Husene; og saa frem ad Vejen med stille Marker paa begge Sider.

— Naa, Jans — hvad syntes du om Sangene? spurgte Eriksen pludselig og bed Spidsen af en ny Cigar.

— Aa jo! svarede Jansen. Han og Fog blev staaende for at faa de to andre med.

— Pæn Seng og rar Melodi! sagde Fog, da Klein og Eriksen kom paa Siden af dem.

— Aa ja; men tror du, de forstod den? indvendte Klein.